

अग्निभोतिर्वहुकन्या धनसम्मानकोपदम् ।
राजन्नं कोपदं पूर्वं फलतो द्वारभौरितम् ।
ईशानादौ भवेत् पूर्वं आग्नेयादौ तु दक्षिणे ।
नेर्ऋत्यादौ पश्चिमे स्थान् वायवादी तु चोत्तरे ।
अष्टभागे कृते भागे द्वाराणाञ्च फलाफलम् ।
अथस्यत्रलम्बोधाः पूर्व्यादौ स्यादुडुम्बरः ।
गृहस्य श्रीभनः प्रोक्त ईशाने चैव शास्त्रलिः ॥
पूजितो विघ्नहारी स्यात् प्रासादस्य गृहस्य च ॥”

इत्यादि गारुडै वास्तुमानकचर्मां ३६ अध्यायः ॥
प्रासादकचर्मानु प्रासादशब्दे दृश्यम् ॥ * ॥
अपि च ।

ऋषयः क्तुः ।

“प्रासादभवनादीनां निवेशं विस्तारान्प ।
कुर्व्यात् केन विधानेन कश्च वास्तुवदाहृतः ॥

सूत उवाच ।

भृगुरत्रिंशच्छिष्टञ्च विष्ककर्मा यमस्तथा ।
नारदो नमज्जिज्ञेव विशालाक्षः पुरन्दरः ॥
ब्रह्मा कुमारो नन्दीशः श्रौनको गर्ग एव च ।
वातुदेवोऽनिरुहश्च तथा शुक्रगृहस्यती ।
अष्टादशैते विख्याता वास्तुशास्त्रोपदेशकाः ।
संक्षेपकोपदिष्टं यन्मनवे मत्स्यरूपिणा ॥
तद्दिनां प्रवक्ष्यामि वास्तुशास्त्रमनुत्तमम् ।
पुराण्यकवधे चोरे चौररूपस्य शूलिनः ।
ललाटखण्डसलिलमपतद्भुवि भीषणम् ।
कराणवदनं तस्मात् समुद्रभूतं समुल्लसम् ॥
यसमानमिवाकाशं समदीपौ वसुन्तराम् ।
ततोऽन्वकानां रश्मिरमपवत् पतितं चितौ ॥
तेन तत्समरे सर्वं पतितं यन्महीतले ।
तथापि त्रिभगममण्डूतं न तदा यदा ॥
तदा शिवस्य पुरतस्तपश्चक्रं सुदारुणम् ।
सुधाविष्टम् तद्भूतमाहूतं जगतां त्रयम् ॥
ततः कालेन सन्तुष्टो भैरवस्तस्य चादरात् ।
वरं दृष्ट्वाऽपि भद्रं ते यदभीष्टं तवानघ ॥
तमुवाच ततो भूतं त्रेलोक्ययसनचमम् ।
भवामि देवदेवेश तथेत्युक्तञ्च शूलिना ॥
ततस्तत् त्रिदिवं सर्वं भूमण्डलमग्रेषतः ।
खण्डहेनान्तरीयञ्च बन्धानं प्रापतद्भुवि ॥
भोतभोतैस्ततो देवैर्ब्रह्मणा वायु शूलिना ।
दानवासुररक्षोभिरवष्टब्धं समन्ततः ॥
येन यज्ञेव चाक्रान्तं स तत्रैवाभवत् पुनः ।
निवासात् सर्वदेवानां वास्तुशिल्पिभिर्घोषिते ॥
अवष्टब्धेन तेनापि विघ्नघ्नाः सर्वदेवताः ।
प्रवीदध्वं सुराः सर्वे शुक्लाभिर्निश्चलीकृतः ॥
स्यास्यामि किं यदाहारमवष्टम्भधीस्तुखम् ।
ततो ब्रह्मादिभिः प्रोक्तं वास्तुमध्ये तु यो बलिः ॥
आहारो वैश्वदेवान् न्यूनमस्मिन् भविष्यति ।
वास्तूपशमनो यज्ञस्तवाहारी भविष्यति ॥
एवमुक्तस्ततो हृष्टः स वास्तुरभवत्तदा ।
वास्तुयज्ञः स्मृतस्तस्मात् ततः प्रभृति श्रान्तये ॥”
इति मास्त्रे वास्तुभूतोद्भवो नाम २२६
अध्यायः ॥ * ॥

सूत उवाच ।

“अथातः संप्रवक्ष्यामि गृहकालविनिर्णयम् ।
यथाकालं शुभं ज्ञात्वा सदा भवनमारभेत् ॥
चेन्ने याधिमवाप्नोति धो गृहं कारयेन्नरः ।
वैशाखे धनरत्नानि श्येष्टे ऋतुं तथैव च ॥
आषाढे भयरत्नानि पशुवर्जमवाप्नुयात् ।
श्रावणे भयलाभाश्च हानिं भाद्रपदे तथा ॥
पत्नीनाशोऽश्वयुजे विन्यात् कार्त्तिके धन-
धान्यकम् ॥

मार्गशीर्षे तथा भक्तं पौषे तस्करतो भयम् ॥
जाभश्च बहुशो विन्यादग्निं माघे विनिर्दिशेत् ॥
फाल्गुने काश्चनं पुष्यनिमित्तं कालबलं स्मृतम् ॥
अश्विनी रोहिणी मूलसुत्तरात्रयमेन्दवम् ।
खाती हस्ताशुभाधा च गृहारम्भे प्रशस्यते ॥
आदित्यभौमवर्जन्तु सर्वे वाराः शुभावहाः ।
वज्रयाचातशुभेषु अतीपातातिगण्डयोः ॥
विष्क भगवत्परिवर्षणं योगेशु कारयेत् ।
श्वेते मैत्रेय माहेन्द्रे गान्धर्वोऽभिजिज्ञोहिष्ये ।
तथा वैराजसावित्रे सुकृते गृहमारभेत् ॥
चन्द्रादिवलं लम्बा लम्बं शुभनिरीक्षितम् ।
स्तम्भोच्छ्रयादि कर्षणमन्यत्र परिवर्जयेत् ॥
प्रासादेऽम्बेवमेव स्यात् कूपवापीषु चैव हि ।
पूर्वं भूमिं परीक्षितं पञ्चाङ्गास्तु प्रकल्पयेत् ॥
श्वेता रक्ता तथा पीता लम्बा चैवाणुपूर्वशः ।
विपादेः शस्यते भूमिरतः काशं परीक्षयम् ॥
विप्राणां मधुराखादा कषाया चात्रियस्य च ।
कषापकटुका तदद्वेष्यशुभेषु शस्यते ॥
रत्नमाने तु वै गर्तव्यशुक्तिषु तु सर्वतः ।
दृत्तमागशरावस्थं कृत्वा वृत्तिचतुष्टयम् ।
ज्वालयेत् भूपरीक्षां पूर्वं तत् सर्वदिङ्मुखम् ॥
दीपां पूर्वादि गृह्येवाद्दणानामनुपूर्वशः ।
वास्तुः सान्निहिको नाम दीप्यते सर्वतस्तु यः ॥
शुभदः सर्ववर्णानां प्रासादेषु गृहेषु च ।
रत्नमात्रमधो गत्तं परीक्ष्यं खातपूरये ॥
अधिके श्रेयमाप्नोति न्यूनं हानिः समे समम् ।
हस्तदृष्टेषुवा देशे शस्त्रैर्बोजानि वापयेत् ॥
त्रिपञ्चसप्तमात्रेण यत्र रोहन्ति तान्यपि ।
ज्येष्ठोत्तमा कनिष्ठा भूर्वर्णनीयतरा मता ॥
पञ्चमथोऽधिनलैः परीक्षित्वा च संचयेत् ॥
एकाश्रौतिपदं कृत्वा रेखाभिः कनकेन तु ।
बन्धात् पिष्टेन चालियेत् सुत्रेणालोष्यं सर्वतः ॥
दश पूर्वाधना रेखा दश चैवोत्तरायताः ।
सर्वा वास्तुविभाजेषु विज्ञेया नवका नव ॥
एकाश्रौतिपदं कृत्वा वास्तुवित् सर्ववास्तुषु ।
पदस्थान् पूजयेद्देवांश्चिंशत् पञ्चदशैव तु ॥
डात्रिंशद्दशस्तः पूष्याः पूष्याचान्तक्योदश ।
नामतस्तान् प्रवक्ष्यामि स्थानानि च निबोधत ॥
ईशानकोणादिषु तान् पूजयेद्द्विधा नरः ।
श्रिष्टी चैवाथ पर्यैथो ज्वलन्तः कुलिशायुधः ॥
सूर्यसद्वी शशुचैव आकाशो वायुरेव च ।
पूषां च वितथञ्चैव गृहवत्तयमाडुभौ ॥
गान्धर्वोऽङ्गराजश्च ऋषः पिष्टगणस्तथा ॥

दौवारिकोऽथ सुग्रीवः पुष्यदन्तो जलाधिपः ॥
असुरः शेषपापौ च रोगोऽहिर्मुख एव च ।
भक्ताटः सोमसर्पो च अदितिश्च दितिक्षया ।
बहिर्हार्त्त्रिंशदेते तु तदन्तश्चतुरः शशु ॥
ईशानादिषुत्प्लोषी संस्थितान् पूजयेद्यथा ।
आपञ्चेवाथ सावित्रो जथो भद्रस्तथैव च ।
मध्ये नवपदो ब्रह्मा तस्याद्यौ च समीपगान् ।
साध्या नैकान्तरान् विद्यात् पूर्वाद्यान् नामतः
शशु ॥

अयंमा सविता चैव विवक्षान् विनुधाधिपः ।
मिथोऽथ राजयन्मा च तथा पृथ्वीधरः स्मृतः ॥
अष्टमस्त्वापवत्ससु परितो ब्रह्मणः स्मृताः ।
आपञ्चेवापवत्ससु पर्यैथोऽग्निर्दितिक्षया ॥
पदिकाणाञ्च चर्गाश्रेयसं कोषेऽम्बेश्वरः ।
तन्मध्ये तु बहिर्विशुत् द्विपदास्तु तु सर्वतः ॥
अयंमा च विवर्षाश्च मित्रः पृथ्वीधरस्तथा ।
ब्रह्मणः परिषौ दिष्टु त्रिपदास्तु सर्वतः ॥ * ॥
वंशानिदानीं वक्ष्यामि ऋक्गणपि एष्टकं एष्टकं ।
वायुं वावत्तथा रोगात् पिष्टभ्यः शिखिर्न पुनः ॥
सुखाद्भृष्टमधो शेषात् वितथं यावदेव तु ।
सुग्रीवादितिं यावत् शगोः पर्यैथैव च ॥
एते वंशाः समाख्याताः कृत्तदुर्जय एव च ।
एतेषां यस्तु सम्पातः पदं मध्यं समन्ततः ॥
मन्मे चेतत् समाख्यातं त्रिभूलं कोषगणं यत् ।
स्तम्भान्घटे तु वर्णानि तुलाविधिषु सर्वदा ॥
कीलोच्छिष्टोपघातानि वर्णयेद्युक्ततो नरः ।
सर्वत्र वास्तुनिर्दिष्टः पिष्टवैश्वानरायतः ॥
सुहृन्वसिः समाविष्टो सुखे चापः समाहितः ।
पृथ्वीधरोऽयंमा चैव तथोक्तावदधिष्ठितौ ॥
वचःश्रुते चापवत्सः पूजनीयः रुदा बुधेः ।
नेत्रयोर्दितिपल्लवौ शोभेदितिजयन्तकौ ॥
सर्पेन्द्रा वंशधंस्यौ च पूजनीवौ प्रयत्नतः ।
सत्तारोगादयस्तद्दण्डोः पञ्च च पञ्च च ॥
रुद्रश्च राजयन्मा च वामहस्ते समास्थितौ ।
सावित्रः सविता तद्दण्डस्तं दक्षिणमाश्रितौ ॥
विवक्षानथ मित्रश्च जठरे संभवस्थितौ ।
पूषा च पापयन्मा च हस्तयोर्मिष्वन्वने ॥
तथेवास्तुरसोमौ च वामपार्श्वे समास्थितौ ।
पार्श्वे तु दक्षिणे तद्दक्षिणतः सगृहचतः ॥
ज्वर्णोऽयंमास्तुपौ ज्यौ जान्नीगन्धर्वपुष्यकौ ।
जङ्घयोर्भृगुसुग्रीवौ स्मिकृशौ दौवारिको ऋगः ॥
जयशक्रौ तथा मेष्टि पादयोः पितरस्तथा ।
मध्ये नवपदो ब्रह्मा हृदये स तु पूष्यते ॥
चतुःषष्टिपदो वास्तुः प्रासादं ब्रह्मणा स्मृतः ।
ब्रह्मा चतुष्यदस्तञ्च कोषेऽम्बेश्वरपदास्ततः ॥
बहिष्कोषे तु चाद्यौ तु साहाय्योभयसंस्थिताः ॥
विंशतिर्द्विपदाश्चैषां चतुःषष्टिपदे स्मृताः ॥ * ॥
गृहारम्भे तु कक्षुतिः स्यान्मङ्गलं यच्च जायते ।
शशुस्तपनयेत्तच्च प्रासादे भवनेऽपि वा ॥
सशक्यं भयदं तस्माद्दशक्यं शुभदायकम् ।
होनाधिकान्नाभावास्तु सर्वेषां तु विवर्जयेत् ॥
नगरपामदेशेषु सर्वत्रैव प्रकल्पयेत् ॥